

5 Perhe mizrahi-identiteetin kasvualustana

Ensimmäiseen teemaan, Perhe mizrahi-identiteetin välineenä, monet osanottajat kertoivat, mitä he pitävät mizrahiperheen ainutlaatuisina elementteinä, joiden avulla mizrahi-identiteettiä siirretään perintönä. He miettivät myös monia perhettä koskevia luonteenpiirteitä, jotka ovat olennaisia heidän omaan kehitykseensä mizrahijuutalaisina. Uskonto ja usko ovat mizrahiperheen tärkeitä aineksia. Juuri mizrahiperheessä osanottajat tunsivat myös kykenevänsä ruokkimaan ja ravitsemaan toisiaan sekä symbolisesti että kuvaannollisesti. Osanottajat uskoivat, että valmistamalla ruokaa tietyllä tavalla ja jakamalla kertomuksia he välittivät mizrahiarvoja seuraavalle sukupolvelle. He korostivat, miten tärkeää on muistuttaa nuorempaa sukupolvea sen perinnöstä, erityisesti kun he uskoivat, että perhe oli ainoa mizrahihistorian tiedonlähde.

Osanottaja numero 2 kertoi, että hän oli oppinut kulttuurin traditiot ja uskon isältään, joka ...”pitäytyy voimakkaasti traditioomme ja kulttuurisiin symboleihimme, mihin tahansa alkaen siitä mitä syömme perjantaina sapattiaterialla siihen kuinka vietämme Rosh Hashanah -juhlaa.”

Osanottajat 4 ja 9 kertoivat, kuinka sukukokoukset toivat sisäruukset yhteen ja joissa mizrahikulttuuria ja traditioita jaetaan tilanteessa, jossa kukin välittää syvästi muista perheenjäsenistä. Osanottaja 5 ilmaisi, kuinka juuri mizrahikodissa hän alkoi hitaasti tajuta, ”mitä merkitsi olla mizrahijuutalainen. Kun menin mizrahikotiin, tunsin itseni todella tervetulleeksi. He antoivat minulle enemmän.

Ruoka on ruokaa, mutta se antamisen tunne, antamisen luonne on olennainen osa siitä, mitä on olla mizrahijuutalainen.”

Osanottaja 3 kuvasi, kuinka mizrahiperhe on muoto, joka jatkaa ja ylläpitää traditioita ja yhteyttä mizrahien perintöön. Kun asuu pääasiassa muslimimaassa, on todella vaikeaa ylläpitää, harjoittaa ja säilyttää juutalaisidentiteettiä. Tästä kamppailusta kehittyy kestävä ja syvä ylpeyden ja yhteenkuuluvaisuuden tunne itsen ja perheen välillä. Tämä voima juutalaiseen uskoon tulee olennaiseksi osaksi mizrahijuutalaisen identiteettiä kuten osanottaja 3 kuvaa: ”Sukulaiseni käskivät minun pitää identiteettini, eikä luopua siitä, vaan kunnioittaa sitä ja olla ylpeä siitä, keitä me olemme. Ylläpitämällä traditioita ja välittämättä ympäristön vaikutuksista ja ylläpitämällä identiteettimme niin vahvana kuin voimme, kykenemme siirtämään sen lapsillemme ja lastemme lapsille.”

Osanottaja 7 selitti, millaista on olla juutalainen arabimaassa: ”Siitä lähtien kun tiedät olevasi juutalainen, vanhempasi muistuttavat aina, että olet juutalainen. Niinpä tiedät, ettet voi mennä keskelle katuria ja huutaa olevasi juutalainen, koska, tiedäthän, ihmiset vihaavat juutalaisia, niin täytyy olla hiljaa eikä mainostaa sitä.”

Osanottaja 2 toistaa yhä uudelleen tunnetta vahvojen arvojen saamisesta perhekokouksissa, ja hän uskoo, että ”meille mizrahikulttuuri liittyy suurelta osin perheeseemme, siihen kuinka liitymme toisiimme, se tarkoittaa lämpöä ja anteliaisuutta ja pursuavaa rakkautta ja ruokaa ja yhteyttä, mikä minusta ei ole välttämättä juutalaista vaan selvästikin mizrahijuutalaista.”

Asuessaan muslimi- ja arabimaissa mizrahijuutalaiset ovat omaksuneet ympäröivien kulttuurien eri piirteitä. Tätä heijastaa kulttuurisen, etnisyyden ja uskonnollisen synkretismin alateema. Jotkut osat sisältävät ruuan valmistuksen tietyt muodot, musiikin erilaiset äänenvärit, jotka ovat vaikuttaneet uskonnollisiin laulutapoihin ja siihen minkälaisia juhlapäiviä vietetään. Osanottaja 2 muistaa juurensa juhlapäivien aikana: ”Rosh Hashanah on selvästi mizrahiaikaa

minulle. Tapamme ovat hyvin tärkeitä minulle. Se on kaikkein kauden juhlapäivä ja pidän siitä eniten. Me valmistamme seder-juhlamme hyvin huolellisesti. Kaikki uuden vuoden ruokamme, tavat ja symbolit ovat minusta selvästi irakilaisia.”

Kulttuurisia tekijöitä on liitetty uskontoon, jolloin ne ovat luo-
neet eroja eri maantieteellisillä alueilla toteutettuihin käytäntöihin. Osanottaja 1, tämän tutkimuksen nuorin henkilö, kertoo kuinka mizrahien uskomukset ja ideat ovat muodostaneet hänen ymmärryksensä hänestä itsestään hänen käydessään läpi bar mitsva -seremonian.

”Tietenkin vanhempani, koko perheeni, setäni ovat olleet hyviä esimerkkejä minulle. Kaikki, minkä olen tehnyt perheeni kanssa, on ollut mizrahitradition mukaista – henna-seremoniani, bar mitsvani ei ollut traditionaalinen askenaasien bar mitsva. Teimme hennan ensin ja Tooran lausuminen oli enimmäkseen mizrahien tavalla vaihtelevilla tyyleillä, joita ei todellakaan kuule kuin sefardijuutalaisten tempeleissä.”

Henna-seremonia on ikivanha traditio, joka on ainutlaatuista mizrahi-sefardijuutalaiselle kulttuurille. Juutalaisen henna-historioitsijan Noam Siennan mukaan jotkut juutalaisyhteisöt toimittavat henna-seremonioita. Tällä käytännöllä merkitään elämänkulun tapahtumia kuten häitä ja muita juutalaisia juhlia, esimerkiksi bar mitsvat. Huomattavin on seremonia ennen häitä. Tänä erikoisaikana, kun morsian valmistautuu avioliittoon, hänen kätensä ja säärensä koristellaan kauniilla hennakuvioidella. Hennan väriaine on tehty hennapensaasta kuivatuista lehdistä.

Perheyhteisö tarjoaa yksilölle tarkoituksen, tuen ja läheisyyden tunteen, mikä osanottajille antoi motivaation mizrahi-identiteetin ymmärtämiseen. Nuorempi sukupolvi tuntee kaipausta oppia ja tietää menneisyydestä ja perinnöstään, kuten osanottaja 2 kertoo: ”Isoäitini, seitsemän tätiäni ja setääni ovat joitain tärkeistä mizrahijuutalaisista elämässäni. Juuri he pitävät sukupolveni ravittuna ja pitävät yhteyttä, ilman heitä sukupolveni Israelissa tulee nykyaikaiseksi, moderniksi nuorisoksi.” Hän selventää, että juuri vanhemmat sukupolvet tuovat merkitystä ja rakennetta hänen isänsä ja hänen omaan sukupolveensa: ”Oma tarinamme on aina ollut kovin tärkeä